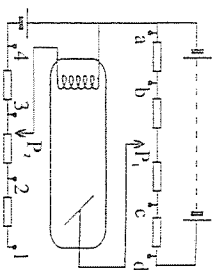

1741. 1985/L

Aby z lampy rfg (schemat) otrzymać wiązkę promieniowania rentgenowskiego o największym natężeniu i najbardziej przenikliwą przedzielniki P₁ i P₂ należy ustawić w położeniach:

	P ₂	P ₁
A)	1	d
B)	4	a
C)	1	a
D)	4	d

1742. Promieniowanie rentgenowskiego nie emituje:

- A) telewizor
B) monitor komputera
C) fotokopierka
D) odpowiedź A i B
E) odpowiedź A, B i C

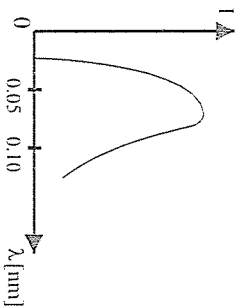
1743. 1981/L

Poniższy napięciem anodowym lampy rentgenowskiej i krótkofalową granicą widna promieni rfg istnieje zależność:

$$U = \frac{B}{\lambda_{gr}}, \text{ gdzie stała } B = 1,25 \cdot 10^{-6} \text{ Vm}$$

Z przedstawionego wykresu widna promieniowania pewnej lampy wynika, że zasilana jest ona napięciem:

- A) $2,5 \cdot 10^5 \text{ V}$
B) $5 \cdot 10^5 \text{ V}$
C) $2,5 \cdot 10^4 \text{ V}$
D) $5 \cdot 10^4 \text{ V}$

21. BUDOWA ATOMU

1744.

Promienie katodowe to:

- A) neutrony
B) protony
C) deuterony
D) cząstki α
E) elektrony

1745.

Doświadczenie J. Francka i E. Hertza wykazało, że:

- A) czas życia atomu w stanie wzbudzonym jest czasem skoczonym
B) istnieją wzbudzone stany atomu o dyskretnej wartości energii
C) energia jonizacji atomu rtęci wynosi 10,4 eV
D) emisja wymuszona jest zjawiskiem rezonansowym

1746.

W doświadczeniu Rutherforda większość cząstek α przechodziła przez cienkie folie metalowe. Fakt ten można tłumaczyć tym, że:

- A) cząstki α trałaly w przestrzenie międzyjądrowe
B) dodatni ładunek jest skupiony w jądrze atomu o bardzo małej objętości
C) cząstki α są wystarczająco małe aby przedostać swobodnie przez dowolny rodzaj materii
D) cząstki α były przyspieszane w polu elektronów
E) A i B

1747. 1992-94/MIS Map

Rozmiar atomu są rzędu:

- A) 10^{-8} m
B) 10^{-8} cm
C) $10^{-8} \text{ }\mu\text{m}$
D) 10^{-8} nm

1748.

Wartość momentu pędu elektronu w atomie wodoru zaniedba się o wartość $\frac{h}{2\pi}$ przy przejściu elektronu:

- A) między dwiema sąsiednimi orbitami
B) tylko między pierwszą, a drugą orbitą
C) między dowolnymi orbitami
D) wszystkie odpowiedzi są prawdziwe

1749.

Moment pędu elektronu w atomie wodoru, przy przejściu z orbity trzeciej na drugą:

- A) wzrasta o $\frac{h}{2\pi}$
B) wzrasta o $\frac{h}{\pi}$
C) maleje o $\frac{h}{2\pi}$
D) maleje o $\frac{h}{\pi}$

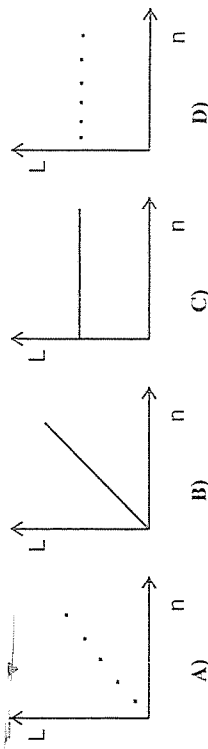
1750.

Na której powłoce w atomie wodoru Bohra moment pędu elektronu wynosi $\frac{2h}{\pi}$:

- A) $n = 1$
B) $n = 2$
C) $n = 3$
D) $n = 4$

1751.

Zależność momentu pędu L elektronu krążącego wokół jądra w atomie wodoru od głównej liczby kwantowej n przedstawia wykres:

A) B) C) D)

1752.

Energia potencjalna elektronu w atomie wodoru przy przejściu z orbity pierwszej na orbitę drugą:

A) wzrosła 4 razy B) zmalała 2 razy C) nie zmieniła się D) wzrosła 2 razy

1753.

Energia kinetyczna elektronu w atomie wodoru przy przejściu z orbity pierwszej na orbitę drugą:

A) nie zmieniła się B) zmalała 2 razy C) wzrosła 4 razy D) zmalała 4 razy

1754.

1992-94/MIS MaP

Energia jonizacji atomu wodoru wynosi około:

A) 14 keV B) 14 eV C) 14 meV D) 14 MeV

1755.

Prawdą jest że:

- A) enklowiła energia krążącego elektronu wokół jądra w atomie wodoru jest większa na orbicie K niż na orbicie L
 B) moment pędu elektronu krążącego wokół jądra maleje wraz ze wzrostem promienia orbity
 C) energia potencjalna elektrostatyczna elektronu w atomie wodoru maleje, gdy promień orbity rośnie
 D) prędkość liniowa elektronu krążącego wokół jądra maleje wraz ze wzrostem promienia orbity

1756.

1992-94/MIS MaP

Elektron w atomie wodoru przechodzi ze stanu o liczbie kwantowej n do stanu o liczbie kwantowej m ($n > m$). Przejście to wiąże się z:

- A) emisją promieniowania
 B) absorpcją promieniowania
 C) jonizacją atomu
 D) rozpadem promieniotwórczym

1757.

Energia fotonu odpowiadającego granicy serii widmowej Balmera wynosi:

A) 10,2 eV B) 13,6 eV C) 3,4 eV D) 3,4 eV

1758.

Energia jonizacji atomu wodoru znajdującego się w stanie podstawowym wynosi E_0 . Pęd fotonu emitowanego przy przejściu z orbity drugiej na orbitę pierwszą jest równy:

A) $\frac{E_0}{4c}$ B) $\frac{3E_0}{4c}$ C) $\frac{E_0}{2c}$ D) $\frac{E_0}{c}$

1759.

Przejście elektronu z orbity pierwszej na orbitę drugą związane jest z: (R - stała Rydberga)

- A) wypromieniowaniem energii równej $\frac{3}{4} hcR$
 B) pochłonięciem energii równej $\frac{1}{4} hcR$
 C) pochłonięciem energii równej $\frac{3}{4} hcR$
 D) wypromieniowaniem energii równej $\frac{1}{4} hcR$

1760.

1993/L

Jeżeli energia elektronu na pierwszej orbicie jest E_0 , to energia fotonu emitowanego podczas powrotu elektronu z trzeciej orbity na pierwszą równa jest wyrażeniu:

A) $E_0/9$ B) $E_0/3$ C) $E_0/\sqrt{3}$ D) $8E_0/9$ E) E_0

1761.

Elektronowi krążącemu wokół jądra na pierwszej orbicie o promieniu r można przypisać falę de Broglie'a o długości równej:

A) $\frac{h}{\pi r}$ B) $2\pi r$ C) $\frac{h}{2\pi r}$ D) $\frac{h^2}{\pi r}$

1762.

1995/MIS MaP

W widnie pewnego pierwiastka znaleziono 3 linie o długościach fali λ_1 , λ_2 oraz λ_3 . Okazało się, że między tymi trzema wielkościami istnieje prosta zależność.

Najbardziej logiczny jest związek:

- A) $\lambda_1 = \lambda_2 + \lambda_3$, gdyż interferencja dwóch fal daje w wyniku trzecią
 B) $1/\lambda_1 = 1/\lambda_2 + 1/\lambda_3$, gdyż długość fali jest powiązana z różnicą energii poziomów
 C) $\lambda_1^2 = \lambda_2^2 + \lambda_3^2$, co wynika z zależności energii poziomu od liczby kwantowej n
 D) $1/\lambda_1^2 = 1/\lambda_2^2 + 1/\lambda_3^2$, co wynika z zależności energii poziomu od liczby kwantowej n

1763.

1988/F

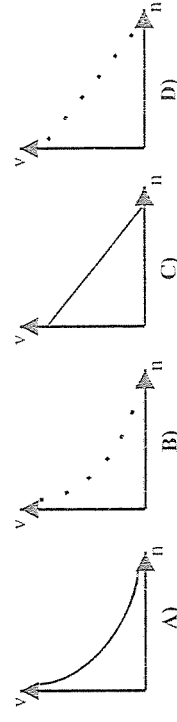
Stosunek energii kinetycznej E_k elektronu w atomie wodoru według Bohra do jego energii potencjalnej E_p jest równy:

A) $\frac{E_k}{E_p} = \frac{1}{2}$ B) $\frac{E_k}{E_p} = -\frac{1}{2}$ C) $\frac{E_k}{E_p} = 2$ D) $\frac{E_k}{E_p} = -2$

1764.

1986/L

Zależność prędkości v elektronu w atomie wodoru od głównej liczby kwantowej n najlepiej przedstawia rysunek:

1765. Energia elektronu na pierwszej orbicie w atomie wodoru wynosi $-13,6$ eV. Energie elektronów na drugiej, trzeciej i czwartej orbicie, wyrażone w eV, wynoszą odpowiednio:

	2	3	4
A)	-6,8	-4,53	-3,4
B)	-3,4	-4,53	-6,8
C)	-3,4	-1,51	-0,85
D)	-3,4	-1,51	-0,54
E)	-0,85	-1,51	-3,4

1766. 1992/I. Energia elektronu w atomie wodoru, wg Bohra, w stanie podstawowym wynosi $E_1 = -13,6$ eV. Energia jonizacji tego atomu ma wartość:

- A) 27,2 eV   B) $\frac{13,6}{2}$ eV   C) $\frac{13,6}{4}$ eV   D) około $\frac{13,6}{9}$ eV   E) 13,6 eV

1767. 1990/I. Energia elektronu na pierwszej orbicie dozwolonej w atomie wodoru ma wartość $E = -13,6$ eV. Przeskakując z tej orbity na trzecią orbitę elektron pochłania kwant energii o wartości:

- A) 1,5 eV   B) 4,5 eV   C) 9,1 eV   D) 12,1 eV

1768. Energia elektronu na pierwszej orbicie w atomie wodoru wynosi $-13,6$ eV. Podczas przejścia elektronu z trzeciej orbity na drugą, jest emitowany kwant energii równy:

- A) 3,4 eV   B) 1,9 eV   C) 0,85 eV   D) 1,5 eV   E) 12,1 eV

1769. Wodor nasświetlany promieniowaniem powolującym przejście elektronu z powłoki K na powłokę M wysła wiórne promieniowanie, w którym można wyróżnić:

- A) jedną linię serii Balmera
 B) jedną linię serii Lymana
 C) dwie linie serii Balmera
 D) dwie linie serii Lymana i jedną linię serii Balmera
 E) jedną linię serii Lymana i jedną linię serii Balmera

1770. W atomie wodoru, promieniowanie jest emitowane w zakresie widzialnym przy przejściu elektronu z powłoki:

- A) N na M   B) M na L   C) L na K   D) L na M

1771. Seria Lymana w widmie atomu wodoru występuje:

- A) w zakresie widzialnym   D) w zakresie widzialnym i podczerwieni
 B) w podczerwieni   E) w zakresie widzialnym i nadfiolecie
 C) w nadfiolecie

1772. Symbole n i k w wyrażeniu na liczbę falową:

$$\frac{1}{\lambda} = R \left(\frac{1}{n^2} - \frac{1}{k^2} \right)$$

odpowiadające pierwszej linii serii Balmera, czyli prędkowi o minimalnej energii, przyjmują wartości:

- A) $n=1$ $k=2$
 B) $n=2$ $k=1$
 C) $n=2$ $k=3$
 D) $n=3$ $k=2$
 E) $n=3$ $k=4$

1773. 1980/I. W czasie przeskoku elektronu w atomie wodoru z orbity trzeciej na drugą, ma miejsce:

- A) absorpcja kwantu energii $h\nu = E_3 - E_2$;
 B) absorpcja kwantu energii $h\nu = E_3 - E_1$;
 C) emisja kwantu dającego w widmie prążek należący do serii Balmera;
 D) emisja kwantu dającego w widmie prążek należący do serii Paschena.

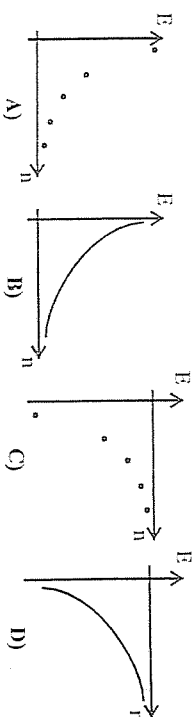
1774. 1978/I. Częstotliwość pierwszej linii widmowej serii Balmera:

- A) jest równa częstotliwości pierwszej linii widmowej serii Lymana;
 B) jest większa od częstotliwości pierwszej linii serii Lymana;
 C) jest równa częstotliwości drugiej linii widmowej serii Lymana;
 D) jest równa różnicy częstotliwości pierwszych dwóch linii widmowych serii Lymana;

1775. 1983/I. Długość fali odpowiadającej granicy serii widmowej w atomie wodoru obliczamy ze wzoru:

- A) $\frac{1}{\lambda} = cR \left(\frac{1}{n^2} - \frac{1}{k^2} \right)$ C) $\frac{1}{\lambda} = \frac{cR}{n^2}$
 B) $\frac{1}{\lambda} = \frac{R}{n^2}$ D) $\frac{1}{\lambda} = cR \left(\frac{1}{n^2} + \frac{1}{k^2} \right)$

1776. 1991/I. Zależność energii całkowitej elektronu w atomie wodoru od głównej liczby kwantowej najlepiej przedstawia rysunek:

1777. 1978/I. Całkowita energia elektronu w atomie wodoru określona jest równaniem:

$$E = -\frac{kc^2}{2r}$$

Z faktu, że energia elektronu jest zawsze ujemna wynika:

- A) że na drugiej orbicie jest ona większa niż na pierwszej;
 B) że na drugiej orbicie jest ona mniejsza niż na pierwszej;
 C) że energia protonu jest dodatnia;
 D) że przy przechodzeniu z orbity pierwszej na drugą elektron traci energię.

1778. 1980/L.

Wiadomo, że na trzeciej orbicie atomu wodoru elektron posiada energię 9-krotnie większą niż na pierwszej. Energia elektronu na drugiej orbicie stanowi:

- A) 1/4 energii na pierwszej orbicie;
 B) 1/3 energii na pierwszej orbicie;
 C) trzykrotną wartość energii elektronu na pierwszej orbicie;
 D) czterokrotną wartość energii elektronu na pierwszej orbicie.

1779.

Atom wodoru wyemitował foton o długości fali λ . Jeśli masa atomu wodoru jest m , to energia kinetyczna odrzutu atomu wodoru może być obliczona ze wzoru:

A) $E_k = mc^2$ B) $E_k = \frac{h^2}{2m\lambda^2}$ C) $E_k = \frac{hc}{\lambda}$ D) $E_k = \frac{m\lambda^2}{2h^2}$

1780. 1992-94/MIS Map

Wodoropodobny atom mionowy zbudowany jest z protonu i mionu ujemnego μ o masie około 200 razy większej od masy elektronu. Promień pierwszej orbity Bohra atomu mionowego jest w stosunku do atomu wodoru:

- A) taki sam   B) 200 razy większy   C) 40000 razy mniejszy   D) 200 razy mniejszy

1781. 1995/MIS Map

Linowe widmo absorpcyjne powstaje w wyniku rozszereżenia światła wysyłanego przez:

- A) gorący świecący gaz
 B) rozgrzane ciała stałe
 C) rozgrzane ciała ciekłe
 D) źródło promieniowania ciągłego, po przepuszczeniu (tego światła) przez jednoatomowy zimny gaz lub parę

1782. 1992-94/MIS Map

Świełówka o tej samej mocy co żarówka wydziela więcej światła gdyż:

- A) ma lepszy kształt
 B) wysyła mniej promieniowania ciepłego
 C) wysyła mniej promieniowania ultrafioletowego
 D) pracuje w wyższej temperaturze
1783. 1995/MIS Map
- Aby zidentyfikować światło laserowe wystarczy sprawdzić:
- A) stan polaryzacji
 B) monochromatyczność
 C) zdolność do interferencji przy dużej różnicy dróg optycznych
 D) rozbieżność i zdolność do zogniskowania

1784.

Poniżej podano kilka informacji dotyczących liczb kwantowych:

- I. Główna liczba kwantowa n decyduje o rozmiarach obszaru orbitalnego.
 II. Poboczna liczba kwantowa l decyduje o kształcie obszaru orbitalnego.
 III. Magnetyczna liczba kwantowa m decyduje o orientacji przestrzennej obszaru orbitalnego.
 IV. Dopuszczalne wartości magnetycznej liczby kwantowej mieszczą się w przedziale $-l, +l$.
- Poprawnymi stwierdzeniami są zdania:

- A) I i II   B) III i IV   C) II, III i IV   D) I, II, III   E) wszystkie

1785. 1987/F

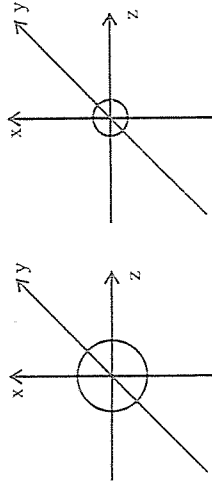
Kształt orbitalu atomowego określamy za pomocą liczby kwantowej:

- A) głównej   B) pobocznej   C) spinowej   D) magnetycznej

1786. 1983/F

Dwa przedstawione orbitale tego samego typu różnią się liczbą kwantową:

- A) poboczną
 B) spinową
 C) główną
 D) magnetyczną

1787. 1982/F

O orientacji przestrzennej obszaru orbitalnego w ramach danej podpowłoki decyduje:

- A) główna   B) poboczna   C) magnetyczna   D) spinowa

1788. 1981/L.

Zbiór stanów kwantowych o tych samych wartościach: głównej, pobocznej i magnetycznej liczby kwantowej nazywamy:

- A) powłoką   C) poziomem orbitalnym (orbitalen)
 B) podpowłoką   D) konfiguracją elektronową atomu

1789. 1986/F

Które z poniższych elektronów opisanych liczbami kwantowymi n, l, m, m_s , znajdują się na tej samej podpowłoczce energetycznej?

	n	l	m	m_s
I.	3	2	0	+1/2
II.	4	2	1	+1/2
III.	3	2	1	-1/2
IV.	2	3	2	+1/2
V.	3	1	0	-1/2

- A) I i II   B) II i IV   C) I i III   D) III i V

1790. 1986/F

Elektrony o których mowa w zadaniu 1789 znajdują się na:

	powłoczka	podpowłoczka
A)	2	2p
B)	3	2s
C)	4	4f
D)	3	3d

1791. 1981/F

Który zespół wartości liczb kwantowych może opisywać elektrony 3p?

	n	l	m	s
A)	3	2	-1	1/2
B)	0	1	0	1/2
C)	3	1	+1	1/2
D)	1	3	+1	1/2

1792. 1989/I.

W podpowłoczach f mogą wystąpić następujące wartości magnetycznej liczby kwantowej:

- A) $-3, -2, -1, 0, +1, +2, +3$ C) $-4, -3, -2, -1, 0, +1, +2, +3, +4$
 B) $-2, -1, 0, +1, +2$ D) $-1, 0, +1$

1793. 1981/L

Kolejność zajmowania stanów kwantowych w danej podpowłoczce jest określona przez:

- A) regułę Hundta   C) zasadę Heisenberga
 B) zakaz Pauliego   D) prawo Mendelejewa

1794. 1990/F

Który zestaw liczb kwantowych dotyczy elektronów atomu helu:

	jeden elektron				drugi elektron			
	n	m	l	m_l	n	m	l	m_l
A)	1	1	0	-1/2	1	0	1	+1/2
B)	1	0	0	-1/2	1	0	0	+1/2
C)	1	0	1	-1/2	1	1	0	+1/2
D)	1	1	1	-1/2	1	1	1	+1/2

1795. 1982/F

Dla głównej liczby kwantowej $n = 4$ maksymalne ilości elektronów na podpowłokach wynoszą odpowiednio:

- A) 8, 8, 8, 8;   B) 2, 8, 8, 14;   C) 2, 6, 10, 14;   D) 2, 8, 14, 2;

1796. 1979/AR

Atom pierwiastka o liczbie atomowej 23 posiada na poszczególnych powłokach elektronowych następującą liczbę elektronów:

- A) K^2, L^8, M^6, N^1, O^1 B) $K^2, L^6, M^{11}, N^2, O^1$ C) $K^2, L^8, M^{11}, N^2, O^1$ D) K^2, L^8, N^2, O^1

1797.

Konfiguracja elektronowa pierwiastka może być przedstawiona za pomocą konfiguracji gazu szlachetnego. Która z przedstawionych poniżej konfiguracji chromu jest poprawna?

- A) $[Ar] 4s^2 3d^5$ B) $[Ar] 4s^1 3d^5$ C) $[Ar] 3d^6$ D) $[Ar] 4s^2 4p^5$ E) $[Ar] 4s^1 4p^3$

1798.

Maksymalna liczba elektronów w atomach posiadających jednokowe liczby kwantowe n wynosi X , n i l wynosi Y , n i l m wynosi Z . Prawidłowe przyporządkowanie podaje odpowiedź:

	X	Y	Z
A)	$2n^2$	$2(2l+1)$	2
B)	n^2	$2l+1$	2
C)	$2n^2$	$2(2l+1)$	n^2
D)	$2n^2$	$n+1$	2
E)	$2n^2$	$2(n+1)$	2

22. JADRO ATOMOWE I CZĄSTKI ELEMENTARNE**1799.**

W reakcji jądrowartościowego pierwiastka A będącego mieszaniną czterech izotopów, z jednowartościowym pierwiastkiem B, otrzymano 16 cząsteczek typu AB różniących się składem izotopowym. Pierwiastek B wchodzący w tę reakcję był mieszaniną:

- A) 2 izotopów   D) 6 izotopów
 B) 3 izotopów   E) pierwiastek B nie posiadał izotopów
 C) 4 izotopów

1800.

Jednowartościowy pierwiastek A stanowiący mieszaninę dwóch izotopów ($^1A - 20\%$ i $^2A - 80\%$), w reakcji z jednowartościowym pierwiastkiem B stanowiącym również mieszaninę dwóch izotopów ($^1B - 10\%$ i $^2B - 90\%$), tworzy cztery rodzaje cząsteczek typu AB. Zawartość procentowa poszczególnych rodzajów cząsteczek w mieszaninie potrafiącej wynosi:

	$^1A^1B$	$^1A^2B$	$^2A^1B$	$^2A^2B$
A)	2%	18%	8%	72%
B)	18%	2%	40%	40%
C)	10%	20%	50%	20%
D)	20%	10%	35%	35%
E)	8%	72%	2%	18%

1801. 1989/L

Naturalny chlor o masie atomowej 35,45 jest mieszaniną dwóch nuklidów ^{35}Cl i ^{37}Cl . Procentowa zawartość tych nuklidów w naturalnym chlorze wynosi:

	^{35}Cl	^{37}Cl
A)	64,5	35,5
B)	22,5	77,5
C)	24,5	75,5
D)	77,5	22,5

1802. 1990/F

Masa atomowa pierwiastka stanowiącego mieszaninę dwóch izotopów o liczbie masyowej 69 i zawartości procentowej 60,2% oraz o liczbie masyowej 71 i zawartości procentowej 39,8%, wynosi:

- A) 69,79u   B) 70,25u   C) 70,85u   D) 71,69u

1803. 1986/F

Masa atomowa pierwiastka zawierającego 75% izotopu mającego w jądrze 63 nukleony, oraz 25% izotopu mającego 65 nukleonów, wynosi około:

- A) 63,5   B) 64,0   C) 64,5   D) 65,0

1804. 1984/F

Naturalna miesza składa się z izotopów ^{63}Cu i ^{65}Cu . Stosunek liczby atomów ^{63}Cu do liczby atomów ^{65}Cu w mieszaninie jest równy 8:3. Średnia masa atomowa wynosi:

- A) 63,35   B) 63,54   C) 64,00   D) 64,05